

Belg ontvangt Virbosenioren in Tsjechië.

Philippe De Swarte werd geboren in België. Hij groeide hier op, liep hier school en verbleef in vakantieperiodes bij zijn grootouders in Tsjechië. Een aantal jaar geleden verliet hij ons land en vestigde hij zich, samen met zijn moeder, terug in Tsjechië. Hij startte er in de omgeving van Praag een B&B "Villa Gineta" op en ontvangt er hoofdzakelijk Belgische toeristen. Wij leerden hem twee jaar geleden kennen, net nadat hij één van de winnaars geworden was uit de reeks "Met 4 in bed", een VTM-programmareeks over B&B's. Er groeide een samenwerking tussen hem en een paar Virbosenioren en in 2012 resulteerde dat in de derde groepsreis van de Virbosenioren. Voor hem was het organiseren van groepsreizen toen een eerste test. Samen met enkele Virboverantwoordelijken werd er een planning voor een ganse week opgesteld en trokken onze senioren voor een eerste maal naar de Praagse regio. Het bleek voor beide partijen een aangename ervaring (lees het verslag via www.virbo.be in de rubriek "seniorenreis"). Villa Gineta organiseert intussen meerdere groepsreizen per jaar en op aanvraag van meerdere senioren werd er voor de lustrumeditie van de virboseniorenreis dit jaar ook weer gekozen voor de Praagse omgeving van het Boheemse land en verblijf in de intussen bekende B&B. De vijfde seniorenreis vond plaats van zaterdag 13 september tot zaterdag 20 september. In dit reisverslag lees je wat onze senioren meemaakten.

Zaterdag, 13 september 2014: de aankomst in Villa Gineta.

Om zeker te zijn dat ik alle deelnemers samen met Philippe op Villa Gineta kan ontvangen, heb ik een nachtreis gemaakt. 's Morgens rond 8 uur sta ik al op het domein. Ikzelf heb een vlotte rit gekend en kan nu genieten van een lekker ontbijt klaargemaakt door moeder Gineta. Versgebakken brood dat nog warm aanvoelt, een lekker roereitje met spek, keuze uit verschillende kaas- en vleessoorten, fruit, yoghurt, ... Het is er weer allemaal ruim voorradig! Het carpoolend koppel dat met mij meereisde zijn al vol lof over de ontvangst en het ontbijt. De andere deelnemers zullen deze morgen vroeg vertrokken zijn of zelfs gisteren al, want een deel koos ervoor om de reis in twee dagen te doen met een overnachting in Duitsland. Ze zullen allen na de middag aankomen, dus ik kan me alvast installeren op mijn kamer en nadien een kleine rondleiding geven op het domein aan Trees, Rudy en mijn vrouw (die nu ook als onderwijzeres gepensioneerd is sedert 1 september en nu mee kan) en hier voor de eerste keer zullen verblijven. We beperken ons niet tot het domein met zijn

openlucht zwembad, de manege en de B&B zelf, maar doen alvast een kleine wandeling doorheen de omringende velden en bossen waar heel wat vakantiewoningen blijken te staan. Rond 14 uur zijn we terug en klaar om onze andere deelnemers te verwelkomen. Ze vallen de één na de andere in de loop van de namiddag binnen. Iedereen heeft het vlot kunnen vinden dank zij hun GPS of de reisweg die vooraf op de samen-

komst van de reisgroep verspreid werd. Philippe en ik zorgen er voor dat ieder zijn kamer toegewezen krijgt en de belangrijkste informatie over de B&B ontvangt. Iedereen zei ik, behalve dan Karien en Hubert... Om 18 uur is er een welkomstdrankje voorzien voor de groep, om 19 uur een maaltijd. Maar er ontbreekt nog een koppel op het moment dat de verwelkomingsdrank, een Boheemse sekt of schuimwijn, zal geserveerd worden. Vlug een sms'je naar Karien sturen met de vraag of ze al in de buurt zitten. "Nog 20 minuutjes volgens de GPS" krijgen we terug. Een half uur later zijn ze er nog niet... Ik probeer hen dan maar telefonisch te bereiken, maar de dekkinggraad van de GSM-masten blijkt hier toch magertjes te zijn: midden in het gesprek valt de verbinding weg. Gelukkig heb ik toch gehoord dat ze nu op 20 minuutjes zitten nadat ze eerder een verkeerde bestemming bereikt hadden. Bij het avondmaal krijgen we het verhaal in geuren en kleuren. Een vriendelijke Tsjech heeft ze uiteindelijk op de goede weg gezet door het adres in de GPS in te geven en daarbij gebruik te maken van de accenttekens die in het Tsjechisch op "Stechovice" en "Masecin" voorzien zijn (**Štěchovice** en **Masečín**). Dat maakt duidelijk verschil uit, maar eind goed al goed. We zitten gezellig samen met de ganse groep, krijgen nog extra gezelschap van drie Belgen die de week met ons zullen meemaken en Philippe kan na het avondmaal alle afspraken maken en een overzicht geven van de activiteiten voor de volgende dagen.

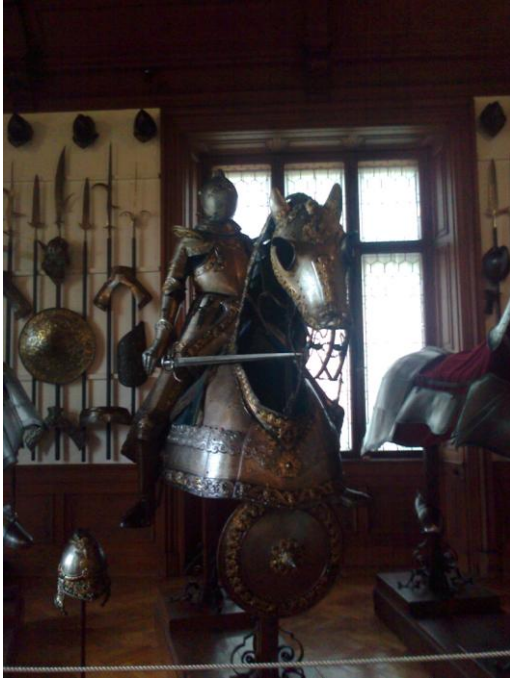
Zondag, 14 september 2014: de eerste uitstappen.

Om 9 uur staat iedereen al klaar om de eerste gegidste wandeling te maken en de calorieën van het uitgebreid ontbijt te verwerken. Van onze gids, Philippe, krijgen we een rondleiding tussen de "chata's". Dat zijn de vakantiewoningen van de Pragenaars. Heeft de Vlaming een baksteen in de maag, de Pragenaar moet er niet voor onder doen. Rijk of arm, allen streven ze naar een tweede verblijf buiten de stad in het bos of langs de rivieren. De chata's variëren in grootte: van het formaat van een ruim tuinhuis tot dat van een behoorlijk groot herenhuis, van eenvoudige blokhut tot architecturale paleizen... financieel zijn er verschillen, maar in de grond ligt de doelstelling gelijk: een verblijf in de natuur.

Aansluitend op onze wandeling nemen we de wagens om de rest van de dag het programma af te werken. Eerst trekken we naar het legermuseum. Blikvanger daar is alvast een roze tank. Op zijn minst een ongewone kleur te noemen voor een legervoertuig. Onze gids verklaart ons dat dit een verwijzing is naar de fluwelen revolutie waarmee Tsjechië uit het communistisch regime stapte. Voor de rest biedt het museum een overzicht aan ongeveer 100 jaar legervoertuigen van eenvoudige voorloper van jeep tot de meest gesofisticeerde rijdende raketwerper of radarvoertuig. In een speciale hal waan je je echt in een loopgraaf op een slagveld. Overdonderdend geluid van explosies, lichtflitsen in de duisternis van een nachtelijke aanval, geluiden van een voorbijrijdende tank...

Indrukwekkend is nog het meest gepaste woord. Onze volgende halte is het kasteel van Konopiste. Het kasteel is gelegen tussen prachtige tuinen en een schilderachtig landschap. Dit kasteel behoorde ooit toe aan Franz Ferdinand d'Este – beroemd door zijn dood in 1914 welke de start was van de Eerste Wereld Oorlog. Een toeristisch treintje brengt ons van de parking naar het kasteel, doorheen het immense domein waar vroeger gejaagd werd. In het kasteel huist een fascinerende verzameling historische wapens, meubilair, schilderijen en wandtapijten. Ook het bezichtigen waard zijn Franz Ferdinands' indrukwekkende collectie middeleeuwse wapens en harnassen. Franz Ferdinand was geobsedeerd door jagen en zijn thuis is versierd met zijn jachttrofeeën. In zijn boeken heeft hij vastgelegd dat hij ongeveer 300.000 dieren

heeft neergeschoten, van vossen en herten tot tijgers, beren en olifanten. Van meer dan 100.000 van deze dieren hangen schedels nog steeds aan de muren. Een plaatselijke gids leidt ons rond en zorgt even voor hilariteit als er aangekondigd wordt dat we nu de pijpkamer gaan bezoeken. De dames krijgen het schaamrood op de kaken, de heren een speciale blik in de ogen, maar beide verdwijnen al vlug als men ziet dat het om pijpen gaat in de zin van de gebruiksvoorwerpen om tabak te roken... Onze eerste dag uitstappen zit er met dit bezoek op. We rijden terug naar onze verblijfplaats om ons even op te frissen en te genieten van een "Tsjechische avond". Het avondmaal gaat onder de vorm van een barbecue met een hammetje dat lekker bereid wordt op een gesloten barbecue en worstjes die we zelf moeten bakken boven een open vuur. Vooraleer we zelf aan de slag gaan, krijgen we van Philippe eerst de uitleg hoe we de worstjes moeten insnijden om tot een goed resultaat te komen. Moeilijk is het niet en al vlug staan we met de spiezen samen rond de vuurkorf. Een

gezellige afsluiter van onze eerste dag die nog eens begoten wordt met een glaasje typische drank naar keuze: een pivo (= biertje), een wijntje uit Moravië of een Becherovka (de typische sterke drank). Gezondheid!

Maandag, 15 september 2014: de natuurgebieden Boheemse karst en Krivoklat

In het hart van de Boheemse karst bezoeken we de grotten van Koneprusy. Midden in het natuurgebied duiken we in de ondergrond: we dalen tot 70 meter onder de grond en bezichtigen de druipsteenformaties waarvan sommige met enige verbeelding wel een krokodil of ander dier lijken, en de zalen en galerijen in de drie verschillende niveaus. In de grotten, die pas in 1950 ontdekt werden, zijn nog overblijfselen gevonden van prehistorische dieren, maar ook materiaal van een bende valsmunters. Op de dag van vandaag vinden er nog steeds een aantal vleermuizen hun winterverblijf. Eén van de zalen wordt daarom de "poepkamer" genoemd. Na de pijpkamer van gisteren, nu een poepkamer. Het zet je aan het denken over de vertalingen van het Tsjechisch woordgebruik... Na een tocht van 500 trappen komen we weer in de buitenlucht.

Onze volgende stop is het stadje Beroun, de toegangspoort tot de twee natuurgebieden gelegen aan de gelijknamige rivier. Philippe leidt ons een naar een mooi uitzichtspunt over stad en rivier. Volgens de plaatselijke bevolking is het een plaats waar je nieuwe energie kan opdoen. Ik heb er niets van gevoeld, maar het was zeker een plekje waar je volledig tot rust kan komen. In Beroun zelf lopen we een oud communistisch restaurant binnen voor een klein hapje. De sporen van het communisme druipen hier nog van de muren, van de tafelkleedjes en ... van de bediening. Na de middag rijden we naar Nizbor waar we een glasblazerij bezoeken. Er wordt niet alleen glas geblazen, maar nadien ook kunstig geslepen versieringen in aangebracht. Een paar van onze deelnemers komen in het winkelge-

deelte in verleiding en kunnen het niet laten om een stukje van dit moois mee te nemen naar België. Tijd om naar ons volgend haltepunt te rijden: de tuinen van het

kasteel Dobris. Prachtig aangelegde tuinen met een mooie fontein en standbeelden moeten ons

verleiden, maar het terras van het cafeetje op de binnenkoer van het kasteel lijkt toch ook veel overredingskracht te hebben ... De dag wordt afgesloten met een driegangenmaaltijd in restaurant "Fregatta" in de buurt van ons verblijf. De gastronomen onder ons kunnen genieten van een gebakken geitenkaasje, eend of forel met de typische brood- of aardappelnoedels.

Dinsdag, 16 september 2014: op verkenning in Praag.

Deze eerste dag in Praag zelf begint met een vroeg ontbijt. We begeven ons al om halfnegen naar de bushalte. Het communisme heeft ook zijn goede zaken nagelaten. Eén daarvan is een degelijk uitgewerkt openbaar vervoer aan betaalbare prijzen. Daar zijn we vandaag getuige van. Al spoedig staan we in het centrum van de stad en kunnen we de bezoeken afwerken: een bezoek aan het Strahovklooster waar we in de zalen de eeuwenoude boeken zien staan. Helaas kan je alleen een kijkje nemen vanuit de deuropening, maar dan nog is het indrukwekkend: metershoge kasten die de wanden van de enorme zalen verbergen, gevuld met het ene boek naast het andere. De kloostergemeenschap had echter naast het verzamelen en bewaren van unieke boeken ook nog een tweede bezigheid: het brouwen van een lekker biertje. En dat mag wel aangeraakt en geproefd worden. Iedereen ziet het wel zitten om in de kloostertuin even te gaan proeven en de brouwerij te bekijken. Met onze gids Chrisje Spatz, schrijfster van het boek "100 x Praag" (een reisgids van de uitgeverij Lannoo), worden we door de stad geleid naar ons volgend item: het Loretta-klooster en vervolgens

de aflossing van de wacht aan het burgcomplex op het middaguur. Het is een "optreden" dat door de toeristen gesmaakt wordt en er staan dan ook honderden kijklustigen elkaar te verdringen op de binnenplaats en op het plein voor het burgcomplex. De tot op de centimeter gelijke tred op de tonen van de live marsmuziek; bewegingen die zo gelijkmatig gebeuren door de ganse groep wachters op bevel van de overste worden gretig gefotografeerd en gefilmd door het publiek. Onze gids leidt ons doorheen het burgcomplex naar de kathedraal en is

intussen een levende encyclopedie die ons overdondert met namen, geschiedenis en weetjes rond het burgcomplex, de Karlsbrug en de "kleine zijde" van het Praagse historisch centrum. Verschillende standbeelden die we langslopen zijn geïnspireerd door de figuur van Kafka die ooit in Praag geboren

werd en er leefde. Als de gids ons langs de "John Lennonmuur" leidt, hebben we het geluk dat er artiesten volop bezig zijn. Eén brengt op de met graffiti beschilderde muur een nieuw portret van John Lennon aan terwijl een groepje jongeren er liedjes van de Beatles spelen en zingen. Ons Ria voelt zich op slag weer jong en vervoegt de groep om samen met hen "yesterday" te zingen. Hoe muziek generaties kan overstijgen ... Nog even uitrusten op een terrasje om nadien de tocht verder

te zetten en uiteindelijk weer te eindigen bij de Moldau waar er voor ons een boottocht met avondeten voorzien is. De avondlijke boottocht is niet allen met eten, er is ook muzikale begeleiding van een trio dat jazzy nummers brengt. Een twee uur durende tocht op de Moldau geeft ons de gelegenheid om even te proeven van een romantische Praagse avond en als we nadien terug de Karlsbrug overgaan, ditmaal onder het kunstlicht die de brug weer een totaal anders sfeer geeft, is iedereen het erover eens dat ook deze dag een voltreffer was. Via het goed openbaar vervoer komen we omstreeks halfelf uur weer op ons verblijf. Het was een lange dag en het bedje wordt dan ook al snel opgezocht.

Woensdag, 17 september 2014: de vrije dag.

In het programma was een vrije dag voorzien die ieder kon invullen naar eigen zin. Sommigen gebruikten deze om te gaan winkelen in Praag, andere zagen het zwembad van de B&B wel zitten of waagden zich aan een spelletje golf in de buurt van Karlsteyn, maakten een wandeling in de natuur langsheen de Moldau of bezochten het concentratiekamp van Terezin. 's Avonds werden dan ook de dagervaringen onderling uitgewisseld bij een fris glas in de gezelschapsruimte van de B&B. Onze gastheer Philippe had intussen ook voor een lekkere gastronomische maaltijd gezorgd en er was nog een tweede verrassing. Normaal gezien zou Maarten Bosman (acteur in o.a. "Flikken", "Amateurs" en de bakker van de huidige reclamespotjes voor de warme bakker) de reis mee begeleiden. Werkomstandigheden staken er echter een stokje voor, maar Maarten stuurde zijn vriendin naar ons verblijf om ons te verrassen op een traktatie met twee verschillende soorten Becherovka. We dronken dus alvast op zijn gezondheid en de première die hij de dag erna zou spelen in het Fakkeltheater ...

Donderdag, 18 september 2014: Lidice en Melnik.

Onze gids Chrisje begeleidt ons vandaag naar Lidice, een dorpje dat in 1942 volledig vernield werd door de Duitsers als represaille voor een aanslag op (en de dood van) Reinhard Heydrich, de gouverneur van het Protectoraat Bohemen en Moravië die door Hitler aangesteld was. Duitse veiligheidspolitie omsingelde het dorp Lidice en versperde alle vluchtwegen omdat ze vermoedden dat in Lidice lokale partizanen verborgen zaten. De gehele bevolking werd uit hun huizen gejaagd en verzameld. Alle mannen ouder dan 15 werden in een schuur opgesloten en de volgende dag neergeschoten. De overgebleven vrouwen werden naar een concentratiekamp getransporteerd. Hetzelfde lot was de niet-arische kinderen beschoren. Deze met arische kenmerken kwamen er nog het best vanaf: zij werden ondergebracht in Duitse gezinnen en konden jaren nadien als volwassene nog terugkeren. Het dorp zelf werd door bulldozers met de grond gelijk gemaakt. In totaal werden 340 mensen uit Lidice uit wraak vermoord door de nazi's (192 mannen, 60 vrouwen en 88 kinderen). Het stemt tot nadenken als je de lege plek in het landschap ziet waar vroeger het dorp ooit was. De fundamenteën van de kerk en de hoeve zijn de stille getuigen van het verleden. Een standbeeld dat de vermoorde kinderen voorstelt moet ons aan de waanzin van de oorlog blijvend

herinneren. En hoe het dat doet! Iedereen loopt er stil bij. Al is dit nu een grasvlakte, het geheel blijft beklijvend. Als we nadien het museum bezoeken waar we de audiogetuigenis van de weggevoerde kinderen (en nadien teruggekeerd zijn en intussen zelf al senioren zijn) beluisteren wordt het enkel nog stiller in de groep.

Vanuit Lidice trekken we naar een ander dorpje: Melnik. We treffen er een groot marktplein aan waar de huizen errond verbonden zijn door een booggalerij ervoor. Even vrije tijd om iets te eten en wat rond te kuieren. Melnik is ook bekend om zijn kasteel en de wijn die er geproduceerd wordt. Naast het bezoek aan het kasteel dat intussen deels kan afgehuurd worden voor festiviteiten, krijgen we ook een rondleiding in de kelders waar de wijn geproduceerd wordt. In de halve duisternis staan we ons te vergapen aan de oude grote houten vaten, versierd met kunstig houtsnijwerk. Een verantwoordelijke licht ons het productieproces toe en laat ons proeven van de wijnen die er gemaakt worden. Niemand raakt echter enthousiast van de smaak... Melnik ligt te noordelijk om echt degelijke wijnen te produceren, die zijn meer te vinden in Moravië, maar dat is toch wel iets te ver van Praag verwijderd. Nog even rondlopen op de binnenkoer van het kasteel, een glimp opvangen van de huidige kasteelheer en zijn kleine nakomeling. Volgens de traditie van het kasteel (dat hebben we daarnet vernomen) zal de kasteelheer nu een nieuw groot vat moeten laten bouwen en met wijn vullen tegen dat zijn nakomeling volwassen is...

Onze laatste stop voor deze dag is een Mexicaans restaurant waar we gezellig (en lekker) het avondmaal genieten. Nog één dag en onze week zit er al op.

Vrijdag, 19 september 2014: de tweede dag Praag.

Onze laatste dag van onze reis zullen we weer in Praag doorbrengen. 's Morgens begeven we ons naar Davle, een dorpje verder. In tegenstelling met Stechovice heeft Davle een treinverbinding naar Praag. Het stationnetje is amper als treinstation te herkennen. Het enige dat ons ervan overtuigd dat er toch een station zou kunnen zijn, zijn de sporen die er liggen... Als Philippe de kaartjes gaat kopen zien we hoe hij aan het loket zich door de knieën moet buigen om het gesprek met de 'stationschef' te kunnen voeren. Het kleine gespreksraampje is gemaakt op de hoogte van een zittende persoon. Even later komt een dieselstel het stationnetje binnen gereden, netjes stipt op tijd! De stationschef komt naar buiten met kepie op, kijkt toe hoe we allen instappen en geeft dan het sein aan de machinist dat deze mag vertrekken. En half uurtje later komen we aan in het station van Praag. Dit station wordt momenteel volledig gerestaureerd. Langs de binnenzijde kan je de art nouveaustijl niet miskennen en het is duidelijk zichtbaar wat reeds wel en niet gerestaureerd werd. De grote hal is reeds klaar en ziet er mooi uit, alle omliggende kamers en zalen dienen nog onder handen genomen te worden. We verlaten het station en zijn in een wip in het centrum van Praag. Vandaag verkennen we de rechteroever van Praag. Onze eerste stopplaats is de plek waar de student Jan Pallach zichzelf als protest tegen het communistisch regime met benzine overgoot en zich in brand stak. Chrisje leidt ons weer verder langs merkwaardige gebouwen, laat ons eigenzinnige beeldhouwwerken in galerijen zien en komt met ons langs plaatsen waar de gewone toerist aan voorbijloopt. Wat dacht je bij voorbeeld van een continulift? Een ketting van liftkooitjes voor één persoon die continu blijft bewegen. Je moet er letterlijk in- en uitspringen. Het zou het enige exemplaar binnen Europa zijn dat nog dagelijks gebruikt wordt. Ze stelt voor om even iets te gaan drinken en ook dat cafeetje wordt weer iets speciaals. Je neemt plaats, je bestelling wordt opgenomen en afgeleverd... per trein. Doorheen het ganse café loopt een spoornetwerk waarmee je bestelling door een goederentreintje netjes aan jouw tafel kan gebracht worden. Verknoei echter niet te veel tijd om er vlug een fotootje van te maken, want je maakt kans dat de locomotief zich weer in beweging zet en je bestelling dus weer verdwijnt...

Terwijl Chrisje ons verder laat genieten van mooie stille binnentuinen in het centrum van de stad, heeft Philippe ons even verlaten. Wat later duikt hij in één

van die binnentuinen weer op met een verrassing: een doos vol typische Tsjechische belegde broodjes. Tijd dus om even de innerlijke mens te versterken. Na dit versterkertje richten we onze stappen naar de oude stad. Je kan toch niet in Praag geweest zijn zonder de beroemde astrologische klok aan het oude raadhuis gezien te hebben. Dat wordt dus onze volgende halte. Massa's toeristen staan er elk vol uur zich te vergapen aan figuurtjes die voor een open deurtje verschijnen. Wij zijn ook enige van die toeristen, maar onze gids heeft nog meer voor ons in petto. Na een anderhalf uurtje vrij tijd om alles te verkennen op eigen tempo komen we weer samen en trekken we het raadhuis binnen. We krijgen er een rondleiding en bekijken het van toren tot kelders. In de toren hebben we de gelegenheid om de figuurtjes die we daarnet buiten zagen van dichtbij te bekijken, samen met een deel van het aandrijfwerk dat ervoor gebruikt wordt. Door tal van zalen leidt ons bezoek ons naar de kelders van het raadhuis waar we de vergeetputten en cellen uit de middeleeuwen nog kunnen zien. Meteen kunnen we ook constateren dat het straatniveau van Praag doorheen de eeuwen een paar meter hoger gekomen is. Wie in het anderhalf uurtje vrije tijd met Chrisje meegewandeld is door de joodse buurt had dit reeds opgemerkt bij de verschillende synagogen die we voorbij liepen. Of het nu een astrologische klok uit de 15de eeuw is of het hedendaags digitaal uurwerk, één ding hebben ze zeker gemeen: de tijd tikt ongenadig verder... Onze laatste dag van ons verblijf zit er bijna op. Philippe heeft nog voor een knappe afsluiter gezorgd. Hij loodst ons mee naar een restaurant voor het avondmaal. Koude visgerechten, sushi en oesters à volonté als voorgerecht en nadien komt men je verschillende soorten vlees van grote spiezen rechtstreeks op je bord snijden. Een gezellige avond dient zich nog aan. En als we nadien door de laatavondelijke stad lopen om met tram en bus naar het verblijf terug te keren willen de meesten onder ons toch nog even een glaasje drinken alvorens deze prachtige B&B morgen te verlaten.

Zaterdag, 20 september 2014: het afscheid.

De laatste keer dat we hier genieten van een uitstekend ontbijt. De koffers worden gepakt, de eindafrekening van de drank gemaakt, de auto's worden geladen... Philippe zorgt nog voor een laatste verrassing: een kortingscheque van 10 % voor een verblijf in het appartement in het centrum van Praag voor wie graag nog eens terug wil keren... Het schijnt dat Praag in de kerstperiode er zo feeëriek kan uitzien... en Philippe is bereid om ons dan te komen afhalen aan de luchthaven van Praag. Het zet verschillende onder ons aan het denken...

Uw verslaggever,

Rudy Sterck

Virbo-reisverantwoordelijke